

Некада давно у савани у Африци
живели су слон и слонче. Тада су
уместо сурле слоновии имали црне,
затупасте њушке. Слонче је било
ведрог духа и непрестано салетало
животиње, обасипајући их питањима.

Било је љубопитљиво. Непрекидно је
запиткивало остале животиње, а њих је то
иритирало.

Сваки дан би смислило ново питање.
*Зашто жирафа има шаре? Откуд носорогу
црвене очи? И зашто... И како... Питања су
се низала...*

Уместо одговора само би добио увреде.

Једног лепог јутра слонче се досетило:
„Шта крокодили вечерају?“ На помен
крокодила сви су се уплашили, па га
прекорили.

Тврдоглаво слонче је само село под крошњу дрвета
и најзад осетило олакшање. Спазило је тада на грани
птичицу.

„Драга птичице, сви ме прекоре кад поставим
питање. Ипак, желим да знам шта крокодил вечера.“

